

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ. 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εξ Αιγίνης, 22 Δεκεμβρίου.

Από τας Γαλλικὰς ἐφημερίδας ἐκοινοποιήθη πρὸ καιροῦ ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Φαβέριος ἐμελλε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἦδη δὲ πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ εἰρημένος φιλέλλην ἐβθασεν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπλήρωσεν ἐν Σύρᾳ τὸ κοινὸν χρέος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθίμος Γαζής, ἐδομηκονταύτη, περίπου, μετὰ τιτραετῇ ἀσθένειαν καὶ ἐπάλληλα σωματικὰ βάσανα, καὶ ἄφητε λύπην καὶ πόθον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς του, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς λογίους τοῦ ἔθνους του, ἐπεὶ συήργησε καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης ὑπὲρ πολλοῦς ἄλλους καὶ ὑπὲρ τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας. Ὁ ἀνὴρ εἶναι γνωστὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλοις εἰς ἀπὸ τὰ βιβλία, τὰ ὅποια ἰδίῳ αὐτοῦ πόνῳ καὶ ἀναλώματιν ἐξέδωκε, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ τρίτομον λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώτσης, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ καλῆτερον ὅλων τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτὸ μέχρι τῆς σήμερον ἀναφανέντων εἰς τὴν γλώτσαν μας. ἔχουμεν ἔτι παρ' αὐτοῦ τὴν μετάφρασιν τῆς Γραμματικῆς τῶν Ἑπιστημῶν εἰς δύο τόμους, Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην ὁμοίως διτομὴν, τοὺς Γεωγραφικοὺς Πίνακας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν γλώτσαν μας, διαφοροὺς Διατριβὰς εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδομένην τινὰ καιρὸν φιλολογικὴν ἐφημερίδα τὸν Λόγιον Ἑρμῆν, διαφοροὺς Σημειώσεις εἰς τὸν Γενικὸν Γεωγραφικὸν Χάρτην εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας στοιχειώδη Γεωγραφίαν τοῦ μακαρίτου Θετόκη, καὶ εἰς τὴν ἐν Βενετίᾳ μετατυπωθεῖσαν τετράτομον Γεωγραφίαν τοῦ μακαρίτου Μελετίου Ἀθηνῶν διὰ τὰ ὅποια αὐτὰ ἐγνωμονοῦμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν μακαρίτην, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀναδειχῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι κοινωφελεῖς ἄνδρες εἰς τὸ γένος μας. Μόλις δὲ ὁ Ἅγιος Γεβύμης ὁ ἀπὸ Κρήτης νεωστὶ ἀποδρὸς ἀγνώμοει πρὸς τοιοῦτον ἄδρα, τιμηθέντα ἀπὸ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας καὶ ὅλον τὸ ἔθνος, ἐπεὶ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου ἐξεφώνησεν, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐπὶ τοῦ λειψάνου του λόγον ἄλογον, βάσκανον καὶ ἀλλότριον τῆς περιστάσεως, τοῦ ἀρχιερατικοῦ χαρακτήρος, καὶ τῆς ἱερᾶ, ἡμῶν πίστεως.

Ὁ ἐν τῇ Ἰονίᾳ Ἀκαδημία διδάκταλος τῶν Μαθηματικῶν Κύριος Ἰωάννης Καραντινὸς συνέγραψε κατὰ τὸ παρελθὸν 1827 ἔτος εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν περὶ ἐνὸς τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ ἐπωφελεστέρων κλάδων τῆς ἐπιστήμης τῆς Τριτοπονημάτιον τοῦτο ἐξεδόθη διὰ τῶν τύπων, καὶ εἰς Γαλλικὴν ἐκ ταύτῃ μεταφράσιν, ἐπιγεγραμμένον. "Ε-

ρευναι περὶ τῆς φύσεως τοῦ Διαφορικοῦ Ὑπολογισμοῦ. "Ελαβε δὲ παρὰ τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴν, ἥτις ἀποδείχκει ἀξιότιμον τὸν Ἕλληνα συγγραφεὶα ἐγνωσμένον ἤδη καὶ ἀπὸ ἄλλους τοῦ κόσμου. Ἰδοὺ δὲ τὸ πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον γράμμα τῆς Ἀκαδημίας.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Βασιλικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἑπιστημῶν.

Ἐκ Παρισίων, 8 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ διηνεκῶς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας

Πρὸς τὸν δόκτορα Κύριον Γ. Καραντινὸν τὸν ἐκ Κεφαλληνίας.

"Ελαβε, Κύριε, ἡ Ἀκαδημία τὸ ὅποιον εὐπρεσθήτης νὰ στείλῃ πρὸς αὐτὴν σύγγραμμα ἐπιγεγραμμένον "Ερευναι περὶ τῆς φύσεως τοῦ Διαφορικοῦ Ὑπολογισμοῦ, Μετάφρασις ἐκ τῆς Νεοελληνικῆς. "

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσφέρω τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας, καὶ νὰ σᾶς ἀπαγγείλω παρ' αὐτῆς ὅτι τιμᾷ τὸ σύγγραμμα τοῦτο.

Κατετέθη δὲ αὐτὸ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἰνστιτούτου.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Βαρὼν Γ. Κυβέριος.

Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ Τουρκοαιγυπτιακὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια μετὰ τοῦ Ἰβραήμη καὶ μετ' αὐτὸν ἀνεχώρησαν τὸ παρελθὸν φθινόπωρον, συνίσταντο, κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν ἀφορᾶν τοῦ στρατηγοῦ Μαιζῶνος, εἰς 26 ἕως 27 χιλιάδας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸ τῆς ἐκ Βάρνας ἀναχωρήσεώς τευ ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ Νικόλαος διεύθυνε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κύριον Βόροντζοφ.

"Κύριε στρατηγὲ Κύριε Βόροντζοφ, ἀφ' οὗ προσέφερον τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεόν, ὅστις, ὡς ὑπερασπιστὴς τοῦ ἱεροῦ ἁγίου, εὐλόγησε τὰ Ρωσικὰ ὅπλα ἐμπροσθεν τῆς Βάρνας, ἀφ' οὗ ἀνέπεμψα εἰς αὐτὸν μόνον τὴν νίαν δόξαν, τὴν ὅποιαν αὐτὰ ἀπέκτησαν, ἐπιθυμῶν ἂν ἀποδώσω τὴν χρεωστούμενην ὑποχρέωσιν εἰς τὴν μνημὴν ἐκείνων ἐκ τῶν λαμπρῶν παρεκατόχων μου, οἷτινες ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου τούτου, τὸ ὅποιον κατεκτήσαμεν, ἔχασαν τὴν μάχην, καὶ ἄφησαν τὴν ζωὴν φυλάξαντες μελεταῦτα τὴν τιμὴν. Ἐδῶ ἐχάθη πολεμῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ ὁ Βλαδίσαλ, ὁ ἀτρίμητος ἥως βασιλεὺς τῆς

Πολωνίας καὶ υἱὸς τοῦ Ἰαγγελλώνος. Ἀγνοεῖται ὁ τόπος δούλων τὰ λείψανά του κατὰ τὰ παράλια ταῦτα· ἀλλ' εἰς Βαρσοβίαν θέλω τὸν τιμῇσι ἐπαξίως. Προσδιορίζω ἐπὶ τὸ δώδεκα τῶν Τούρκικων καιριῶν, τὰ ὅποια ἐκυριεύσαμεν, τὰ χαρίζω εἰς τὴν παλαιὰν βασιλεύουσαν τῆς Πολωνίας, καὶ σὰς παραγγέλλω νὰ ἐκμετε, ὅσπερ νὰ μετακομισθοῦν ἐκεῖ ὅσοι τάχιστα. Ἡ Αὐτοκρατορική Α. Τ. Καισαροδίκης, ὁ αὐτοκράτωρ, θέλει προσδιορίσει τὸν τόπον ὅπου ἀρμόζει νὰ φυλάττωται εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος, ὅστις δὲν ζῇ πλέον, εἰς τιμὴν τῶν ἀνδρείων πολεμιστῶν Ῥώσων, τῶν ὁποίων ὁ Δριάμβος ἐξεδίκησε τὸν θάνατόν του.

Σὰς ἐμπιστεύομαι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Δελήσεώς μου ταύτης, καὶ εἶμαι ὁ ἀγαπῶν σας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Τὴν 21 Ὀκτωβρίου ἐψάλη εἰς Ὁδησσὸν πάνδημος δοξολογία χαριστήριος διὰ τὴν ἄλωσησιν τῆς Βάρνας, Ἀκαλιζικίου καὶ Ἀτσκού. Ὁλαιοπολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἐξουσίαι παρεστάθησαν εἰς αὐτὴν μετὰ μεγάλης πομπῆς. Καθεὶς ἐλυπεῖτο ὅτι ἡ ταχεῖα ἀναχώρησις τοῦ σέβαστοῦ αὐτοκράτορος εἰς Πετρούπολιν δὲν τὸν ἐσυγχώρησε νὰ ἴδῃ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης τῶν σεμνυνομένων διὰ τοὺς θριάμβους του. Ἀλλ' ὁ διάπλους τῆς Α. Μ. εἶχε διαρκέσει ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐκ τῆς βίας τῶν ἐναντίων ἀγέμων, οἵτινες κατεξημίωσαν τὸ δίκροτον, τὴν Αὐτοκρατορίσαν Μαρίαν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο ὁ μονάρχης μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Νεορωσσίας Κόμητος Βόρονζοφ, τοῦ Τσκαγκελλάρου τοῦ βασιλείου Κόμητος Νεσσελρόδου κτλ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν βασιλεύουσαν συνοδευόμενος παρὰ τῶν στρατηγῶν Βεγκεντόρφου καὶ Ἀδλερβέργου, οἵτινες τὸν ἠκολούθησαν ἐπίσης καὶ ἐκ Βάρνας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δικρότου.

Ἐκ Πετροπόλεως, 28 Ὀκτωβρίου Ν.

Προχθές, ἡμέραν ἐορτῆς τῆς Μεγαλειότητος Αὐτοκρατορίσης μητρὸς, ἔφθασεν ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν βασιλεύουσαν ταύτην ἐν πλήρει ὑγείᾳ, κατὰ τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Τὸ πρῶτ' διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐψάλη δοξολογία εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς βασιλευούσης. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν αἱ εἰς τὰ φρούρια τῆς Βάρνας καὶ Ἀρδαγάνης κυριευθεῖσαι σημαῖαι περιεφέρθησαν εἰς τὰς πρωτίστας ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἥτις ἐστολίσθη τὸ ἐσπέρας μὲ φωτοχυσίαν.

Χθὲς ἐψάλη εἰς τὴν μητρόπολιν ὕμνος εὐχαριστήριος διὰ τὴν εὐτυχὴ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σέβαστοῦ ἡμῶν μονάρχου, παρόντων τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος καὶ Αὐτοκρατορίσης Ἀλεξάνδρας. Οἱ σύνεδροι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, οἱ ὑπουργοί, οἱ Γερουσιασταί, οἱ στρατηγοί, οἱ αὐλικοί, καθὼς καὶ τὸ διπλωματικὸν σύστημα παρεστάθησαν εἰς τὴν τελευτὴν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν συνεδράμεν ἄπειρον πλῆθος ὅχι μόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰς παρακειμένας ὁδοὺς καὶ πλατείας. Εἰς τὴν εἴσοδον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξοδον, αἱ Α. Α. Μ. ὑπεδέχθησαν μετ' εὐφημιῶν παρὰ τοῦ πλῆθους διὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιστροφήν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἡγεμόνος.

— Ὅλοι οἱ ξένοι διπλωματικοὶ ὑπουργοὶ οἱ παρὰ τῷ στρατηγείῳ τοῦ Αὐτοκράτορος εὐρισκόμενοι ἠκολούθησαν τὴν Α. Μ. εἰς Πετρούπολιν.

Εἰδήσεις τοῦ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ῥωσικοῦ στρατεύματος, ἐξ ἀναφορᾶς ἀξιωματικῆς.

Ὁ ὑπατιστὴς στρατηγὸς κόμης Πασκεύιτς τοῦ Ἐριδαν, ἀρχηγὸς τοῦ Καυκασίου στρατιωτικοῦ σώματος, ἀναφέρει πρὸς τὴν Α. Μ. περὶ τῆς κατατροπώσεως τοῦ πασᾶ τοῦ Μούσκου καὶ τῆς κυρεύσεως τοῦ φρουρίου Ἀρδαγάνης παρὰ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων.

Ἀγγελίας γενομένης ὅτι πλῆθος ἐγκατοίκων ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Κάρς, φερόμενοι παρὰ τῶν Τούρκων πρὸς τὴν Ἀρδαγάνην, ἐπεθύμουν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, ἐστάλη ὁ συνταγματάρχης πρίγκιψ Βέκοβιτς Τσέζ Κατκή διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώτῃ, μὲ δύο τάγματα εὐζώνων, διακοσίους Κοτάκους, 70 Ἀρμενίους ἱππεῖς ἐκ τοῦ Κάρς καὶ 4 ἐλαφρὰ κανόνια. Εἰς 15 μίλλια μακρὰν τῆς Ἀρδαγάνης ἔμαθεν ὅτι ὁ πασᾶς τοῦ Μούσκου, ἐπὶ κεφαλῇ 4,000 ἀνθρώπων, ἤλαυνε πρὸς τὸ Ἐρζερούμ τοὺς κατοίκους, εἰς βοήθειαν τῶν ὁποίων προσέτρεχον τὰ στρατεύματά μας, καὶ ἀπεφάσισε τότε νὰ προσδάλῃ τὸν ἐχθρὸν τὴν 17 Αὐγούστου. Οἱ Τούρκοι ἐκλιναν κατὰ πρῶτον ἀλλ' ὁ πρίγκιψ Βέκοβιτς μὲ τὸ ἐπιδέξιόν τῶν κινημάτων του τοὺς ἠνάγκαζε νὰ δεχθῶσι τὴν μάχην, καὶ δὲν ἐδράδυνον νὰ βαλθῶσι κατακράτος εἰς τροπὴν, ἀφήσαντες εἰς τὸ παιδίον τῆς μάχης τοὺς τε νεκροὺς καὶ τοὺς πληγωμένους αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων εὐρέθη ὁ υἱὸς τοῦ πασᾶ Μούσκου καὶ δέκα ἐξ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐν γένει δὲ ἡ ζήμια τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξε πολλὰ σημαντικὴ ἢ δὲ τῶν ἡμετέρων συνίσταται εἰς 32 θανατωμένους ἢ ἀποπεπλανημένους, καὶ 32 πληγωμένους.

Τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου τὸ φρούριον τῆς Ἀρδαγάνης παρεδόθη οἰκίθην εἰς τὸν στρατηγὸν Βεργμαν, ὅστις εἶχεν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Κάρς μὲ μικρὸν τι Τμήμα διὰ νὰ κυριεύσῃ ταύτην τὴν πόλιν καὶ διὰ νὰ σκορπίσῃ τὰ ἐχθρικά κείμενα, τὰ ὅποια ἔφενγον ἐξ Ἀκαλιζικίου πρὸς τὸ Ἐρζερούμ. (Ἐφ. Λαυσάνης.)

Πράξεις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος ἐν τῇ Μικρᾷ Βλαχίᾳ — Ἐξ ἀναφορᾶς ἀξιωματικῆς τοῦ στρατηγοῦ Γεῖσμαρ πρὸς τὸν κόμητα Λανζερῶνα.

«Ὁ Βεζύρ πασᾶς τοῦ Βιδινίου ἔχει ὑπὸ τὰς διατάγας του τρεῖς πασάδες δισημούς (ἰκὶ τουϊν) καὶ 26 χιλιάδας μαχητῶν μὲ 30 πεδινὰ κανόνια, ἐκινήθη τὴν νύκτα τῆς 25 πρὸς τὴν 26 τοῦ Σεπτεμβρίου διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐκ Καλαφάτ κατὰ τῆς Κραϊόβας, καὶ νὰ συντρίψῃ τοὺς Ῥώσους κατὰ τὴν ἐφορὸν του, ὅς ἡρέσκετο πρὸς τὸ ἀναγγεῖλαι εἰς ἀξιωματικὸν του ἔγγραφον.

Εἰδοποιηθεὶς ὅτι ὅλον τὸ στρατεῖμά του εἶχεν ἐνδοτὴ τὴν 26 πρὸς εἰς Βιλέστι, ὑπῆγα (ὁ στρατηγὸς Γεῖσμαρ) καὶ τὸν ἐπρότεινα τὴν μάχην, τὴν ὁποίαν ἐδέχθη. Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 26 κατὰ τὴν 2^{αν} ὥραν μετὰ τῆς μεσημβρίας, καὶ ἔπαυσε μόνον κατὰ τὴν 2^{αν} μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Τρεῖς κοντὰ πύρινα στόματα διαφόρων χωρητικότητων ἐξερεύγουν τὸν θάνατον, καὶ ἱππικὸν τόσον ἐμπειροπώλεμον ὅσον καὶ πολυάριθμον, πολλάκις ἠγγίζοντες μὲ μᾶς διασχίσαν ἀλλ' ἀποκρουσθέν παραχόθεν, εἶχεν ἀναχωρεῖ πρὸς τὴν νύκτα ὅπισθεν τῶν ἡδὴ προηγουμένων στρατευμάτων, τὰ ὅποια κατεῖχε τὸ τῶν ἐχθρῶν πεδίων. Τὸ δὲ ἡμέτερον ἐλπίσεν ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν ἐπέπεσε κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὸ σκότος, καὶ ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο τρομερά.

Ἡ πυρπόλησις τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἐχρησίμευεν ὡς λαμπρὰς εἰς τοὺς μαχομένους· μέγα μέρος τοῦ Τουρκικοῦ ἱππικοῦ καὶ πολλοὶ τῶν πεζῶν ἐσώθησαν, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ σκύτη, εἰς ἄκραν ἀταξίαν· οἱ δὲ λοιποὶ κατακλεισθέντες εἰς τὰς ὑπογείους κατοικίας τῶν χωριτῶν, ὑπερασπίσθησαν πεισματικώτατα, καὶ οἱ πλείότεροι ἐπρόκριναν νὰ εὗρωσι τὸν θάνατον εἰς τὰς φλόγας μᾶλλον ἢ νὰ παραδοθῶσιν.

Ἐπὶ τὰ κανόνια ὀρειχάλκινα, 24 σημαῖαι, ὅλαι αἱ σκηναὶ, καὶ ὅλη ἡ ἀποσκευὴ τῶν νικημένων, πλήθος ζωοτροφῶν καὶ πολεμεφιδῶν, τὰ μυστικὰ γράμματα τοῦ πασᾶ τοῦ Βιδδινίου, καὶ πλέον ἢ 500 αἰχμάλωτοι, ταῦτα εἶναι τὰ τρόπαια τῆς ἀξιωματικοῦ ἐκείνης ἡμέρας, καὶ ἦν τετρακισχίλιοι Ῥῶσοι κατετρόπωσαν ἐξαπλάσιος τοῦλάχιστον δυνάμεις βοηθούμενας ἀπὸ πυροβολικὸν πολυάριθμόν τε καὶ καλῶς διαχειριζόμεον, καὶ ἔσωσαν τὴν Βλαχίαν ἀπὸ τὰ δυστύχηματα τριμερῆς ἐπιδρομῆς.

[Εφ. Λαυσάνης.]

ἈΤΑΚΤΑ,

Ἡ ΟΥΝ

Παντοδαπῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν αὐτοσχεδίῳν σημειώσεων, καὶ τινῶν ἄλλων ὑπομνημάτων αὐτοσχέδιος συναγωγῇ.

Τόμος πρῶτος, περιέχων δύο ποιήματα Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, μὲ μακρὰς σημειώσεις καὶ πέντε πίνακες ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Ἐβεράρτου εἰς 8ον· μὲ προλεγόμενα εἰς νή σελίδας· ὅλον τὸ βιβλίον εἰς σελίδας 511, ἔτος 1848.

Ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου τούτου εὐρίσκονται παρὰ τῷ ἐδῶ Κυρίῳ Κ. Κοκκινάκη, καὶ πωλοῦνται πρὸς 12 φράγκα.

Μόνη ἢ ἀνωτέρω σημείωσις τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου τούτου ἐμφαίνει τὴν ἀνάγκην καὶ χρησιμότητά του καὶ μόνη ἢ εἶδησις ὅτι ἐκδότης αὐτοῦ εἶναι ὁ σοφὸς Ἀδαμάντιος Κοραῖς, ἀρκεῖ νὰ τὸ συστήσῃ. Εἰς ταύτην μόνον τὴν ἀπλὴν εἶδησιν ἡμεῖς περιοριζόμενοι, θέλομεν πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς περιεργείας τοῦ κοινῶ νὰ προσθέσωμεν μόνον, ὅτι εἰς τὸ βιβλίον τούτο τῶν Ἀτάκτων· παρεκτὸς τῶν ἀξιολόγων, ποικίλων, καὶ πολὺ περιέργων καὶ χρησίμων εἰς τοὺς Ἕλληνας προλεγομένων του, ἐσώρευσεν ὁ Κ. Κοραῖς “Ἐξηγήσεις λέξεων καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς σημερινῆς ἡμῶν γλώσσης, Ὑλὴν ὀλίγην ἢ μᾶλλον Ὑλὴς Λεξικοῦ κοινῶ δοκίμιον, γραμματικὰ τινα, ἠθικὰ, πολιτικὰ, ἱστορικὰ, ἀρχαιολογικὰ, ἴσως καὶ θεολογικὰ ὑπομνήματα., Ὅλα ταῦτα τὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην του εὐρισκόμενά διαφόρῳ ὕλης σημειώματα, ἠναγκάσθη ὡς ἦτον, νὰ τὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τυποῦ ὁ σοφὸς συγγραφεὺς, παρακαλεσθεὶς ἐπιπόνως ἀπὸ ἰσχυροῦς τινος φίλου του. Ἡ συνήθης του μετριοφροσύνη τὸν διδάσκει νὰ τὰ ὀνομάσῃ “ὅλα ἀτελῆ, ἄξεστα, ἀνεπίκρι-

τα, εἰς ἓνα λόγον, Ἀτάκτα.” Ἀλλ’ ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς σοφῆς Εὐρώπης οἱ φιλόσοφοι φιλόλογοι θέλουν γνωρίσει εὐγνωμόνως τὴν ἀληθινὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα τῶν νεοφανῶν τούτων πολυτίμων κόπων του, καὶ εὐχόμεθα νὰ λάβωμεν καὶ τὴν, κατὰ τοὺς λόγους του, μέλλουσαν ἐξακολουθησιν τῶν Ἀτάκτων τούτων.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Παρακαλεῖσαι νὰ καταχωρήσῃς κατ’ εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου τὸν ἀκόλουθον δίκαιον ἔλεγχον, καὶ θέλει υποχρεώσῃς καὶ ἐμὲ καὶ πολλοὺς ἄλλους μετ’ ἐμοῦ. Εὐδαιμόνει.

Ἀπὸ Σύρας, 1828 Νοεμβρίου 25.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν σου.

Ὁμολογῶ, ὅτι καὶ ἄλλοτε πολλάκις ὁμολόγησα. ἴδομαι τὸν Κύριον Κοραῖν παραπολὺ διὰ τὴν ἀρετὴν του, διὰ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν του, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ ἔθνος του πολυειδίαν καὶ μεγάλαν ὠφελειάν του, ἀλλὰ τὸ σέβας τοῦτο δὲν μ’ ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθερίαν, δὲν μὲ καθιστάνει δούλον, ὥστε νὰ νομίζω διὰ τοῦτο τὸν Κ. Κοραῖν ἀπαισιόστον κατὰ πάντα καὶ ἀναμάρτητον, καὶ νὰ παραδέχωμαι, ὡς ὀρθὰ καὶ καλὰ, ὅσα εἶπα λέγει καὶ γράφῃ· εἶναι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος, καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑποκαίται εἰς σφάλματα. Κρίνω λοιπὸν ἐλευθέρως, καὶ παραδέχομαι, ὡς ὀρθὰ καὶ καλὰ, ὅσα ἀληθῶς τοιαῦτα φίλος ὁ Πλάτων, φιλάττη δὲ ἡ ἀλήθεια. Τὸ πολὺ τοῦτο σέβας δὲν μ’ ἐμποδίζει καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐλέγξω δημοσίως σφάλμα τοῦ Κ. Κοραῖ, ἢ ἀπάτην, καὶ νομίζω, ὅτι θέλει μὲ γνωρίσει καὶ χάριν διὰ τοῦτο. Ὅ,τι δὲ ἐπιχειρῶ νὰ ἐλέγξω, εἶναι ἡ πρὸς χάριν τοῦ συμπατριώτου του Κυρίου Ν. Βάμβα ἀδικία τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Κυβερνήσεώς των, καὶ ἡ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τὸ δίκαιον μεγάλαν ὑπόληψιν καταφρόνησις τῶν λοιπῶν λογίων.

Ἐν ἔτει 1823 ἐξέδωκεν ὁ Κ. Κοραῖς ἐκ δευτέρου τὸ περὶ Ἀδικημάτων καὶ Ποινῶν σύγγραμμά του Βακκαρίου. Εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς δευτέρας ταύτης ἐκδόσεως ὁμιλεῖ μεταξὺ πολλῶν ἄλλων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναφερομένων καὶ περὶ ἀνατροφῆς καὶ παιδείας τῶν νέων, καὶ παρακαλεῖ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου, καὶ λέγει Σελ. ρδ. “Ἐπειτα δὲν εἶναι ἐντροπὴ εἰς Κυβέρνησιν ἔθνους ἐλευθέρου “ δημοσίαν, νὰ μὴ φροντίσῃ δι’ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅ,τι ἐφρόντισαν, ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀκόμη ἀναστενάζοντες οἱ Χίοι διὰ μίαν πόλιν τὴν δυστυχιστάτην αὐτῶν πατρίδα, στολίσαντες αὐτὴν μὲ γυμνάσια ἐπιστημῶν, μὲ σοφοὺς διδασκάλους, μὲ τυπογραφίαν λαμπράν καὶ βιβλιοθήκην πλουσίαν;” Πρὸ τοῦ νὰ ἐμὼμεν εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσίν μας, ἃς μᾶς συγχωρηθῶν ἐνταῦθα ὀλίγα τινὲς παρατηρήσεις. Ὁ Κ. Κοραῖς φέρει εἰς παράδειγμα μόνον τὴν Χίον καὶ μόνους τοὺς Χίους, καὶ ἐκ τούτου φαίνεται ἀδικος. Δὲν ἐφρόντισαν μόνον οἱ Χίοι, ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀκόμη ἀναστενάζοντες, περὶ συστάσεως σχολείων, κτλ. ἐφρόντισαν πρὸ αὐτῶν ἄλλοι, καὶ πρὸ τοῦ γυμνασίου τῆς Χίου ὑπῆρχαν τὰ γυμνάσια τῶν Κυθωνίων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Σμύρνης, κτλ., καὶ εἰς αὐτὰ ἐδιδάσκοντο περισσότερα ἐπιστημονικὰ μαθήματα, καὶ δὲν ὑπῆρχε μόνον εἰς τὴν Χίον τυπογραφία, ὑπῆρχον καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν καὶ εἰς Κυθωνίαν, καὶ πολὺ πληκτικότερα εἰς τὴν Βασκόπολιν τῆς Μακεδονίας· καὶ πρὸ τῆς συστάσεως τῆς βιβλιοθήκης τῆς Χίου ὑπῆρχον βιβλιοθήκαι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ χωρὶς συνδρομῆς ὅλου τοῦ κόσμου· καὶ ἡ μερικὴ βιβλιοθήκη τοῦ πολυειδῆς ποτὶ ὠφελήσαντος τοῦ ἔθνους καὶ τῶρα ἀναξίως πάσχοντος ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Α. Γαζῆ· εἰς τὸ εἶναι Μηναεὶς σχολεῖον ἦτον πλουσιωτέρα τῆς τῆς Χίου, καὶ ἀρίστη κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκδόσεων τῶν Ἑλλήνων ὁλων καὶ τῶν Λατίνων συγγραμμάτων· καὶ πρὸ τοῦ νὰ στολίσωσιν οἱ Χίοι τὸ γυμνάσιόν των μὲ σοφοὺς διδασκάλους, ἐστολίσαν ἄλλοι τὰ ἰδικά των μὲ σοφοτέρους. Δὲν ἀγνοεῖ ταῦτα καὶ ὁ Κ. Κοραῖς, καὶ μόνος ὁ παραπολὺς χωτισμὸς τὸν ἐκκαλεῖ νὰ φέρῃ εἰς παράδειγμα μόνους τοὺς Χίους.

Ὁ Κ. Κοραῖς, μακρὰν ζῶν τοῦ κατὰ τὴν ἐκδοτὴν παιδευμένου δράματος δὲν βλέπει ἰδίως σφάλματα, καὶ μάλιστα τὰ κατ’ αὐτὴν γινόμενα πολλάκις ἐσφαλμένως, καὶ πολλάκις ἀπαισιόστοι ἀπὸ ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἔχει πίστιν. Ὅθεν ἄλλοτε μὲν σφάλλει κατὰ τὰς περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος κρίσεις, ἄλλοτε δὲ ἐλέγχει ἀσχετῶς τὰ πράσσωσα, καὶ πολλάκις εἶτε ἀπὸ ἀγνοίαν τῶν πραγμάτων, εἶτε ἀπὸ

πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγὼ· ἐν φερόμενος, ζητεῖ ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνου κατὰ τὴν Κυβέρνησιν τὸν ὅτι δὲν γίνεταί, καὶ δὲν γίνεται ὅχι δι' ἐλλείψιν δυνάμεως, ἀλλὰ διὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ Ἑλληνικὰ ἔθνη, καὶ αὐτὰ ἦτον ἀδύνατον νὰ συμβῶσιν ἄλλως, ἢ ὡς συνέβησαν, εἰς ἔθνος ὑπὸ Τουρκικὸν ζυγὸν τίσσας περίπου αἰῶνας δουλεύον, εἰς ἐπαναστάσιν εὐρισκόμενον. Ἐν ἔτει 1823 εὐρίσκοντο τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἄνω κάτω, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διηρημένη, χωρὶς κινήσιν ἰσχύος καὶ χωρὶς κινήσιν πόρον, καὶ ἡ λυπηρὰ κατάστασις αὐτῆς ἔγεινε λυπηροτέρα τὸ ἐπόμενον ἔτος. Διὰ τί ταῦτα εὐτως, καὶ ὅχι ἄλλως; Τοῦτο ἐρωτῶ καὶ ἐγώ. ἀλλὰ ζῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, γινώσκων τοὺς ἀνθρώπους, κρίνων τὴν ὁλικὴν αὐτῶν κατάστασιν πθι- κῶς καὶ πολιτικῶς, σκεπτόμενος εἰς τὴν φύσιν τῶν ἐπαναστάσεων, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὴν ἱστορίαν, ἀποκρίνομαι εἰς ἑαυτὸν ὅτι δὲν ἦτον δυνατόν νὰ ἔχη ἄλλως τὸ πρᾶγμα, οὔτε ἐδύναντο εἰ Ἑλλη- νικῶς διὰ μαγικῆς τινοῦ ράβδου νὰ μεταβληθῶσι διὰ μιᾶς, καὶ νὰ φάνωσιν εἰς τὸν κόσμον ἄλλοι, ἢ ὅποιοι γίνονται οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ δου- λείαν, καὶ δουλείαν Τουρκικὴν. Τὴν κρίσιν ταύτην ἂν ἔκαμναν καὶ ἄλλοι, δὲν ἤθελαν εἶναι τὸσεν πικρὴ κατήγοροι τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὲν ἤθε- λαν ἀπαιτεῖ ἀπ' αὐτοῦς ὅτι δὲν γεννᾷ ἡ δουλεία. Κατ' αὐτὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν γράφων ὁ Κ. Κοραῖς ἐλεγεῖ. «Δὲν εἰν' ἐντροπὴ κτλ.» Τοῦτο μάλιστα ὑπερεῖ τις νὰ τὸ εἴπῃ τώρα, καὶ ὅχι, ὅτε τὸ ἔλεγε ὁ Κ. Κοραῖς; ἀλλὰ καὶ τότε ἰκομένη ἡ Βουλὴ ἐδιδώ- ρισιν ἑφοροῦ τῶν σχολείων καὶ τῆς παιδείας· ἀλλ' αἱ περιστάσεις ἦ- σαν, ὡς εἶπα, ἐναντίαι εἰς τὰ τοιαῦτα, καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἤξευραν ἀπομνηστὴν εὐρίσκοντο. Ἰδοὺ τώρα μάλιστα ἀρχίσαν ἐπισκοπεῖν τὰ πράγ- ματα νὰ βελτιοῦνται, καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἐπιστήθησαν, καὶ συνιστῶν- ται σχολεῖα, καὶ θέλουν συσταθῇ περισσότερα. Ἀλλὰ ταῦτα ἐν παρόδῳ. Ἀς εἰδῶμεν τώρα εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν μας. Εἰς τὸ ἀνωτέρω «Σφύρος Διδασκάλους» ὑποσημαίνει ὁ Κ. Κοραῖς: «Εἰς ἐλ τούτων ἦτον ὁ Βάμβας, καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ γυμνασίου, πάλιν εἰς «ἐκ τῶν ἀγωνισαμένων ὑπὲρ ἐλευθερίας μετὰ τὰ ὅπλα τοῦ λόγου εὐτως, «ὁ πρῶτος. Εἰς τὴν Πελοπόννησον εὐρισκόμενος, ὑπιστάθη νὰ ἀνα- «δεχθῇ τὸν ὀργανισμὸν ἐθνικῆς σχολῆς, νὰ συνάξῃ διδασκάλους, καὶ «συναγωνιστάς, ἀκούοντας εἰς μόνον τὰ πρὸς ζῶν ἀναγκὰς καὶ «μόνος αὐτὸς ἦτον ἱκανὸς νὰ ἐκτελέσῃ τοιαύτην ὑπόσχεσιν, ἂν ἡ τότε «Κυβέρνησις δὲν ἐμποδίζετο ἀπὸ ἄλλας μερίμνας νὰ ἐσθλήσῃ τὸν ζῆ- «λον τοῦ. Ὅτι δὲν ἔγινε τότε, χρεωστῇ νὰ τὸ πράξῃ ἡ παρούσα Κυ- «βέρνησις: ἂς προσκαλέσῃ αὐτὸν, ἢ ἄλλον δικαίον τοῦ, καὶ ἂς παρα- «δῶσθαι εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα τῆς κοινῆς παιδείας.»

Ἀνέγνωσα ἔκτοτε τὴν παράγραφον ταύτην τὸν ἀνέγνωσαν καὶ ἄλλοι: πολλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα: εὐρίσκοντες εἰς αὐτὸν τόσα ψέματα, ὥστε λέγει: ἐγὼ εἶπα, ἄλλοι ἐπειράχθησαν κινεῖν δὲν ἠθέλησε νὰ ἐλέγξῃ τὸν Κ. Κοραῖν ἀπὸ αἰτίας: εὐγ' ἐγὼ τώρα ἤθελα τὸ κάμει, ἂν δὲν ἔλε- πα τὸν Κ. Κοραῖν εἰς τὴν αὐτὴν ἀπάτην εὐρισκόμενον περὶ Βάμβας καὶ τῶν κατ' αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλοὺς διὰ τοῦτο πειραγμένους.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῶν διατριβῶν τοῦ Ἐπικτήτου, νεωστὶ ἐκδε- δομένον ἐν Παρισίῳ, τὸ ὅποιον μάλιστα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔτυχεν νὰ ἴδω, καὶ ἐν βίᾳ ν' ἀναγνώσω, διότι ἐν μέντοι σῶμα ἐσάνη ἰδῶ, λέγει πάλιν ὁ Κ. Κοραῖς εἰς τὸν ὅποιον προτάττει διάλεγον περὶ τῆς μελ- λουσῆς τῶν Χίων τύχης, ἡ εἰσάγει τὸν Χίον Δημοχάρην λέγοντα ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἢ οἱ λεγόμενοι δυνατοὶ καὶ πρόκριτοι τῶν Ἑλλήνων (δὲν ἔχω πλέον τὸ βιβλίον ἀπὸ χείρας) «κατέβησαν, ἐδίωξαν, καὶ εἰς κίν- «δυνον ζωῆς ἔβαλαν καὶ τοὺς δυνάμεις νὰ τοὺς παιδεύσωσιν.» Εἰς ταῦτα ἀπεκρίνεται τὸ δεύτερον τοῦ διαλόγου πρόσωπον, ἄλλος Χίος ὁ Φυλάκος: «Λέγει: τὴν ἀλήθειαν. Παράδειγμα ἔσ' ἀναγκασθεὶς νὰ τοὺς «φύγῃ σιδήσας χιμῶν (τῶν Χίων) συμπολίτης, ὁ Βάμβας, φυγὴν «εὐτυχῇ διὰ τοὺς φρονίμους Κεφαλληνίους.» Καὶ παραπέμπει ὁ Κ. Κο- ραῖς τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ προλεγόμενα εἰς τὸν Βικηκρίαν Σελ. ρδ., δηλ. εἰς τὸν ὅποιον ἀνωτέρω ἀνέφερα παράγραφον.

Εἰς δύο οὗτοι παραγράφου θέλουσιν ἐλεγεῖν, δια νὰ φανῇ ἡ ἀλή-θεια. Πρὸς χάριν ἐν: ὁ μὲν ὑβρίζονται οἱ Ἕλληνες, ὑβρίζεται ἡ Κυ-βέρνησις τῶν, ὑβρίζονται οἱ: οἱ λέγει. Ἄν ὁ ἐλεγχὸς μου οὕτῃ ὅπως- οὖν δακτύλος, ἐγὼ δὲν πταίω, λέγω τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια δαγκάνει.

(Τὰ λοιπὰ τῆς διατριβῆς ἔπονται εἰς τὸ πρόσθετος φύλλον.)

Ἀκολουθία τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Χρηματο-
στικῆς Τραπεζῆς.

	Τάλλαρ.
Ζακνιάκης Κωνσταντίνου Μπαρπαρήγου	20
Ἀγγελετακῆς Μαθῆας	20
Βασίλειος Γαβριήλ	35
Γεώργιος καὶ Μαρκάκης Χατζόπουλου	70
Χριστόδουλος Γουλιέλμου Λακορώνια	10
Γεώργιος Ζάννης	40
Νικόλαος Δαμέζης	6
Ἰάκωβος Ἀλθάζου	10
Ζωρτζῆς Συρότος	20
Θεοδόσιος Νομικός	10
Ζωάννης Συρίγος	6
Κωνσταντῖνος Νοκτάκης, εἰς κρασί	32
Γουλιέλμος Λαγοθέπου Λαγκαδά, εἰς κρασί	24
Κωνσταντῖνος Βενιέρης	13: 33
Γεώργιος Μελισσοῦργου Οἰκονόμου	15
Ἀπόστολος Σαλᾶς Σερδάρης	10
Χαραλαμπος Στεκούλης	20
Οἱ κάτοικοι Λατῖνοι τῆς Νάξου	75
Δ. Γακουμῆς Μπαρότσης Κ. Καμινίτζας	34
Παναγῆς Λαδικοῦ	30
Νατάλης Πάγκας	10
Νικόλαος Λινάρδος	10
Γεώργιος Φούνδος	5
Δημήτριος Καρχιαννάκης	5
Χ. Δούκας Κατζίνας	8
Κωνσταντῖνος Λιρδανάκης	20
Ἀγγελῆς Παπαζογλου	2
Εμμανουὴλ Κόκκινος	4
Γεώργιος Λιανῆς	3
Ἰωσήφ Γκένης	10
Παναγῆς Δενδρικοῦ	5
Κωνσταντῖνος Κεφαλιάνος	5
Στεφανίδης εἰς Ἑρμανστάντι δια-συναλλαγματικῆς	93: 33
Γεώργιος Δισάκης	50
Χ. Γεώργιος Γιωργαλᾶς	75
Δημήτριος Χ. Ἰω. Κοτζιά	50
Ἰω. Γεωργίου Ἀποστόλου	75
Ἰω. Καφοκώλου	60
Δημήτριος Χριστοφῆ Φιλίνης	27
Ἀντώνιος Ζακνῆ	25
Θεόδωρος Ματθαίου	17
Ἰω. Γ. Μέκας	40
Ἰω. Ν. Μοναρχίδης	25
Δημήτριος Ὀρφάνης	13
Μανόλης Ἀντωνίου	20
Νικόλαος Βελισσάριος	30
Γεώργιος Μικαῖλος	20
Νικόλαος Ἐλευθερίου	19
Δημήτριος Δισάκης	11
Κωνσταντῖνος Νικοδήμου	100

Τὸ ὅλον 1,337: 66.

Τὴν ἐρχομένην Τετάρτην ἢ ἑφήμεριν δὲν ἔσται ἐκδοθῆ διὰ τὴν παρεμπόπτουσαν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.